

A01d, 23/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 4302.

Kl. 45~~c~~¹⁹.

W. Siedersleben & Co. G. m. b. H. i Ludwig Erhardt
(Bernburg, Niemcy).

45^c 23/04

Stawidło noży przy maszynach do ścinania głów buraczanych.

Zgłoszono 3 listopada 1921 r.

Udzielono 24 lutego 1926 r.

Pierwszeństwo: 28 stycznia 1921 r. dla zastrz. I; 22 czerwca 1921 dla zastrz. 2, 3 (Niemcy).

Przy maszynach do ścinania głów buraczanych, które ścinają głowy buraczane przy ziemi zapomocą noży przestawialnych, stosowano już w celu zmieniania wysokości noży, odpowiednio do wysokości, w której buraki wystają z ziemi, tłoczki kabłąkowe, biegnące przed nożami i połączone z nimi w ten sposób, że noże podnoszą się i opuszczają, zależnie od tego jak tego wymaga wysokość buraków oraz wielkość ścinanej głowy. Jednak przy urządzeniach tych dotychczas nie zważano na to, że buraki wogóle wystają z ziemi tem więcej, im są większe i grubsze i odwrotnie, że buraki tem głębiej tkwią w ziemi, im są mniejsze i cieńsze.

Celem wynalazku niniejszego jest urzą-

dzenie, które polega na tem, że zarówno w kierunku pionowym jak i w kierunku poziomym odstęp tłoczka kabłąkowego od krawędzi tnącej powiększa się tem więcej, im więcej podnosi się nóż nad ziemią.

Na rysunku przedmiot wynalazku przedstawiony jest w dwu wykonaniach, mianowicie:

fig. 1 uwidacznia formę wykonania w widoku bocznym,

fig. 2 przedstawia drugą formę wykonania również w widoku bocznym,

fig. 3 przedstawia część wykonania według fig. 2 w widoku zgóry.

Na fig. 1 tłoczek kabłąkowy *a* jest w dolnej swej części połączony zapomocą wodzika *b* przegubowo ze stojakiem *c*, zao-

Spatrzonym w poziomo posuwający się nóż d . Na górnym końcu, mniej więcej w miejscu c , kabłąk a jest połączony z wrzecionem noża, względnie z rączką d . O ile kabłąk zostanie podniesiony do położenia a' przez burak, który bardziej wystaje z ziemi, to jednocześnie i nóż d zajmie położenie d' . Z powodu wymienionego połączenia kabłąka a ze stojakiem c , tylny koniec f kabłąka a , zachodzącego na główkę buraka, przesunie się do położenia f' . Podczas gdy w położeniu f pozioma odległość końca kabłąka od krawędzi noża d wynosi w , odległość ta rośnie w położeniu f' do wielkości w' . W tym samym stosunku powiększa się pionowa odległość s w stosunku odległości s' .

Przez to osiąga się, że dolny koniec f kabłąka a dochodzi mniej więcej do najwyższego wzniesienia buraka w tym momencie, w którym nóż d nadcina głowę buraka, a skutkiem tego nóż po nadcięciu buraka wyżej się już nie unosi. Jednocześnie dzięki temu urządzeniu osiągamy i to, że przy większych burakach odcięte zostają większe głowy, jak tego wymaga praktyka.

Szczególnie wchodzi tu w rachubę wykonanie według fig. 2, przy którym urządzenie jest tego rodzaju, że nóż podnosi się jeszcze mniej wskutek przestawienia wysokości kabłąka. Przytem kabłąk chwytając wrzeciono noża, nie bezpośrednio, lecz pośrednio, a mianowicie za pośrednictwem przekładni, zmniejszającej ruch pionowy wrzeciona noża.

Ze stojakiem c , podtrzymującym wrzeciono k noża tarczowego d , kabłąk a połączony jest zapomocą wodzika b . Górnym swym końcem wodzik ten chwytając przegubowe dźwignię f , która osadzona jest w stojaku przy g i której oba końce f' f'' (fig. 2) obejmują czopy h , które umieszczone są na pierścieniu, obejmującym wrzeciono noża; pierścień ten, pomimo iż obra-

ca się na wrzecionie k , jest zabezpieczony od przesunięć podłużnych.

Rysunek uwidacznia chwilę ścinania małego buraka. Kabłąk a znajduje się stosunkowo nisko, a nóż d pracuje tuż nad ziemią.

Odległość pomiędzy kabłąkiem a nożem oznaczona jest literą s . Linją kreskowaną oznaczone jest stosunkowo wysokie położenie kabłąka przy a' . Jak widać z rysunku początkowa pozioma odległość w krańca kabłąka od krawędzi noża zmienia się na w' . Kreskowane położenie noża jest w stosunku do pierwotnego położenia noża znacznie mniej odmienne, niż odpowiednie położenie krawędzi kabłąka. Różnica wysokości została zmieniona z s na s' , przy czem s' jest o tyle znaczne, że według wymagań praktycznych burak wielki i odpowiednio wysoko z ziemi wystający zostaje skrócony o odpowiednią część główki.

Po zastosowaniu dźwigni, uwidocznionej na fig. 2, stosunek pomiędzy ruchem kabłąka i wrzecionem noża można z łatwością zmieniać. Na miejsce dźwigni, wskazanej w przykładzie, można również użyć jeszcze inne znane mechanizmy do osiągnięcia przeniesienia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Stawidło noży przy maszynach do ścinania głów buraczanych, znamienne tem, że dolna część tłoczka kabłąkowego jest przytwierdzona zapomocą wodzika do ramy noża, podczas gdy przedłużenie kabłąka chwytając bezpośrednio osadę noża u góry.

2. Stawidło noży przy maszynach do ścinania głów buraczanych według zastrz. 1, znamienne tem, że tłoczek kabłąkowy (a), połączony w dolnej części zapomocą wodzika z ramą maszynową, w górnym swym końcu połączony jest z wrzecionem noża (k) przy pomocy przekładni (f).

3. Stawidło noży przy maszynach do

ścinania głów buraczanych według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że kabłąk (*a*) połączony jest z wolnym końcem (*e*) dźwigni dwuramiennej (*f'*, *f*²), ułożonej w ramie (*e*), która podłużnemi rowkami obejmuje czopy (*h*), przynależące do obchwytającego wrzeciono noża (*k*), pierścienia, który

obracając się na wrzecionie (*k*), zabezpieczony jest od przesunięć podłużnych.

W. Siedersleben & C o. G. m. b. H.

Ludwig Erhardt.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

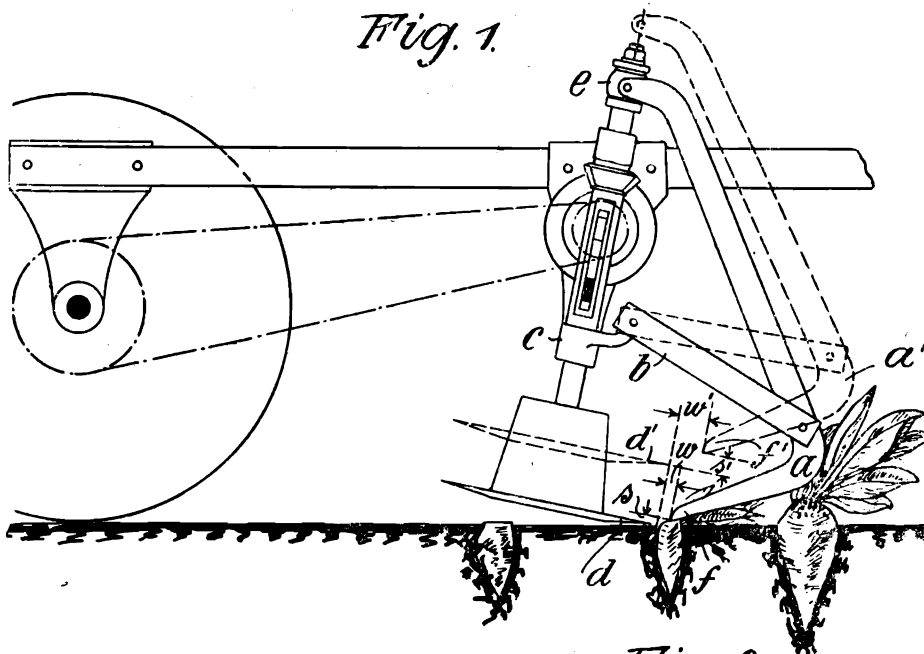

Fig. 3.

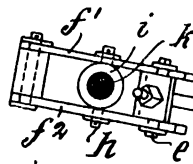

Fig. 2.

